

Boh dáva to, čo je pre nás dobré
Starajte sa o svoje deti,
pretože sú malé.
Keď si na to zvyknú,
budú vedieť,
ako sa o seba postarať,
keď vyrastú.
Nie je to tak,
že sme radi krásni,
ale obzvlášť v zime
je veľmi nepohodlné,
keď je pokožka veľmi suchá,
hlavne pre malé deti.
Ich pokožka
je veľmi citlivá.
Pokožka novorodencov
je veľmi tenká a jemná.
Môžete to cítiť,
keď sa ich dotknete.
Takže ju musíte chrániť viac.
Môžete použiť
zvlhčovač na pery.
Pretože keď popraskajú,
je to veľmi bolestivé, však?
Dokonca i pre dospelých
je to veľmi bolestivé.
Keď naše pery popraskajú
a my jeme,
páni, je to veľmi bolestivé.
Nie je to kvôli kráse.
Je to starostlivosť o seba.
Ako keď beriete lieky.
Musíte sa postarať o deti.
Použite krém pre deti.
Nejaký krém na tvár,
zvlhčovač alebo
pleťové mlieko.
Tieto veci sú lacné.
Len trochu rozotrite
po osprchovaní sa,
raz za deň.
Ak sa vám zdá pokožka
suchá, naneste to znovu.
Najviac dvakrát za deň.
Je pravda, že máme byť
krásni vo vnútri,
ale ak ste
krásni aj navonok,
je to ešte lepšie.
Keď som bola mladá,

moc som o tom nevedela.
Je to pravda.
Nevedela som o tom.
Je to bolestivé.
Ešte stále nie je neskoro!
Stále to môžete urobiť.
Naneste to a potom
vám nezostane jazva.
Všetci sú v poriadku? (Áno.)
Svet je pominuteľný.
Nevieme,
kedy to tu opustíme.
Takže ak ma chcete vidieť,
potom prídte.
Toto je váš domov.
Je to v poriadku. (Ďakujem.)
Môžete prísť,
kedykoľvek chcete.
Ale musíte sa postarať
o svoju rodinu.
Poviem vám krátky príbeh.
Bol raz jeden človek,
ktorý mal problém,
takže sa prišiel pošťožovať
k svojmu majstrovi.
Povedal: „Majster,
musíš mi pomôcť.
Takto už viac nemôžem žiť.
Toto je príliš ťažké.
Ak mi nepomôžeš,
určite zomriem!“
Majster sa spýtal:
„Čo sa deje?“
Žiak povedal
svojmu majstrovi:
„Moja rodina je veľmi
chudobná. Nemôžeme si
dovoliť veľký dom.
Máme len jeden dom,
no musíme sa v ňom tlačiť
mnohí ľudia.
Je tam môj starý otec,
stará mama,
moja teta a strýko,
moji bratrance a sesternice,
moja švagriná,
moja staršia sestra,
a 4 naše deti,
moja staršia sestra
bude mať čoskoro dieťa

a moja mladšia sestra
sa práve vydáva
a jej manžel
sa tiež sťahuje k nám.“
Majster potriasol hlavou
a chvíľu meditoval.
Potom si poklepal
po oku múdrosti
a povedal: „Mám nápad!
Chováš doma zvieratá, však?
Oni boli farmári.
Odpovedal teda: „Áno, áno!“
Majster sa spýtal:
„Aké druhy zvierat máš?“
Farmársky žiak povedal:
„Mám dve kravy,
dve ovce, štyri husi
a tri prasatá.
Ďalej mám 10 sliepok,
20 kuriatok, jednu mačku
a dvoch psov.“
Majster povedal: „Dobre,
len nasťahuj všetky zvieratá
do svojho domu
a všetko bude v poriadku!“
Farmár bol zmätený,
keď počul slová
svojho majstra.
Ale pretože počul,
že majster je vševediaci,
dobrý a múdry,
nemal inú možnosť
len ho poslúchnuť.
Keď prišiel domov,
nasťahoval všetky zvieratá
vrátane kráv, sliepok,
husí, kurčiat, mačky a psov
do domu.
Po týždni prišiel navštíviť
svojho majstra znovu.
Schudol 10 kí!
Jeho šaty boli špinavé,
celý bol od
zvieracieho trusu.
Skutočne smrdel!
Ponáhlal sa dnu
a kľakol si pred majstrom.
„Majster,
už takmer zomieram.
Prosím, zachráň ma.“

Toto nemôžem vydržať!
Teraz sú výkaly zvierat
všade po dome.
Zvieratá chodia všade,
na posteľ, na stôl,
do kuchyne, do kúpeľne.
Celý dom je nimi zaplnený.
Každý deň sme takí
zanepřázdnení upratovaním,
no zbytočne. Pozri na mňa!“
Majster sa teda prešiel
do kruhu, poklepal si
po oku múdrosti a premýšľal.
Povedal: „Dobre, Mám to!
Vráť sa domov,
vyst'ahuj dve kravy von,
a všetko bude fajn.“
Žiak povedal:
„Ďakujem, ďakujem,
Majster!“
Rýchlo utekal domov
a vyst'ahoval dve kravy.
Nasledujúci týždeň prišiel
k svojmu majstrovi znovu.
„Majster! Stále to nemôžem
vydržať! Dlážka je pokrytá
zvieracím trusom,
zvieratá robia toľko hluku
dňom i nocou. Skutočne to
viac nedokážem vydržať!
Čo môžem robiť?“
Majster teda znovu chodil
dookola, hladil si bradu,
klepal na svoje oko múdrosti
a povedal: „Chod' domov,
vyst'ahuj von ovce
a bude to v poriadku!“
Farmár sa teda vrátil domov
a vyst'ahoval ovce
von z domu.
Uplynuli dva týždne
a farmár prišiel
k svojmu majstrovi znovu
a sťažoval sa:
„Nemôžeme to vydržať!
Ako môžeme takto žiť?“
Poslúchol som ťa ale
naozaj to nemôžem vydržať.“
Majster si poklepal znovu
po oku múdrosti

a povedal: „Dobre,
vyst'ahuj von husi.“
Muž sa teda vrátil
a vyst'ahoval husi
von z domu,
mysliac si, že problém
bol vyriešený.
Ale o ďalšie dva týždne
sa znovu vrátil
a sťažoval sa.
Majster mu teda povedal:
„Dobre, vyst'ahuj sliepky
a kačky von.“
Urobil,
čo mu majster povedal.
Po ďalších dvoch týždňoch
sa vrátil k svojmu majstrovi
a sťažoval sa.
„Psy a mačka
sa stále bijú.
Psy stále naháňajú mačku
po celom dome.
Len čo si ľahneme spať,
skáču nám po tvárach.
Je to skutočne neznesiteľné!
Čo môžeme urobiť?“
Majster povedal:
„Vyst'ahuj teda psy a mačku
von z domu!“
Žiak potom
vyst'ahoval psy
a mačku a teraz sa cítil
oveľa lepšie.
Po mesiaci
prišiel navštíviť
svojho majstra
s kvetmi a banánmi,
aby mu zložil poklonu.
Povedal mu: „Majster,
si veľmi dobrý.
Si ten najlepší majster.
Teraz všetci
v mojej rodine, vrátane
mojich bratov, sestier,
strýkov, starých rodičov,
žijú v mieri. Vychádzame
spolu veľmi dobre!“
Takže nabudúce,
keď sa budete sťažovať,
spomeňte si na tento príbeh.

Čokoľvek nám Boh dáva,
je pre nás dobré.
Musíme byť spokojní.
Svet je pre nás,
aby sme mali zábavu.
Nebud'te príliš vážni.
Ak o tom premýšľate,
zistíte, že je to zábava.
Len trochu zorganizujte veci
a potom bude vaša rodina
v poriadku.
Len chvíľu meditujte
a rozmýšľajte,
potom budete vedieť,
ako ten problém vyriešiť.
Nebud'te teda nervózni
a nesťažujte sa.
Takýto náš život je,
nezáleží na tom,
koľko sa sťažujete.
Vaša morálka a múdrosť
sa tiež musia rozvinúť.
Mali by sme vedieť,
že v nás sa nachádza
podstata Budhu,
vlastnosť Boha.
Niektorí mnísi
nosia červené rúcha,
niektorí nosia žlté rúcha,
niektorí modré rúcha.
Je to kvôli
rozdielnym tradíciám
na rôznych miestach.
Oni zabudli
na ten starodávny
a pôvodný dôvod.
Pred dávnymi časmi
neexistovala taká vec
ako byť mníchom a mníškou.
Boli len skupinou
duchovných ľudí,
ktorí sa spoločne stretávali
aby praktikovali
duchovné metódy
a odvracali zlých duchov,
aby vzývali
dážd' a vietor
a podobné veci,
alebo túžili po pokoji
a komunikácii s Bohom.

Potom neskôr, keď sa ľudia stali mníchmi a mníškami, napodobňovali ich! Žili spoločne, vyhýbali sa sexuálnym vzťahom, mysliac si, že to bude účinné. Pre niektorú duchovnú prax je lepšie vyhnúť sa sexuálnym vzťahom. Pre niektorú je lepšie vyhnúť sa mäsu, alebo nejесť to či ono, alebo nekonzumovať alkohol. Niektorí chceli predísť tomu, aby ich morálka klesala. Neskôr, keď ľudia spozorovali, že duchovní praktikujući získali nejaké výsledky tým, že praktikovali spoločne, zistili, že nosenie žltých šiat zabráni niektorým pozemským vplyvom. Iní ľudia videli, že oni nosili žlté oblečenie a videli, že majú okolo seba dobrú, svetlú, duchovnú atmosféru, tak napodobňovali to, čo nosili. A takto to vzniklo. Od dávnych čias mnisi nosili žlté rúcha. Ale Šákjamuni Budha povedal svojim žiakom: „Nezáleží na tom. Každá krajina má rôzne zvyklosti a tradície. Mali by ste sa prispôbiť tej krajine, v ktorej žijete a nosiť ich druh oblečenia.“ Odvtedy žiaci Šákjamuni Budhu nosili rôzne šaty, keď išli do rôznych krajín. V Tibete je to červená s trochou žltej navrchu.

V Číne je to čierna a niektorí na vysokom poste nosia modrú. Keď sa stanú nadriadeným mníchom, môžu nosiť žlté rúcho. Vlastne nosenie žltej slúži na odvrátenie zlých duchov. Nevyjadruje to duchovnú úroveň človeka, ktorý to nosí. Neskôr ľudia upadli vo svojom praktikovaní a pripútali sa namiesto toho k svojim šatám. Hovorili napríklad, že: „Len starší mnisi môžu nosiť žlté rúcha!“ Tak to je aj vo Vietname (Au lac). Keď na začiatku vstúpite do rádu, môžete najskôr nosiť iba čiernu farbu, neskôr hnedú a potom modrú. Len tí, ktorí boli povýšení do najvyššej pozície, môžu nosiť žlté rúcha. Existujú niektoré pásy, ktoré sa používajú na vyjadrenie vašej pozície. Keď začnete praktikovať, získate len dve pásy. Po pár rokoch získate štyri alebo šesť pások. Existujú pravidlá toho, ako sedieť a ako sa postaviť, keď sa klaniate Budhovi. Takto to predtým nebolo. Za čias Šákjamuni Budhu žiadal všetkých svojich mníchov a mníšky, aby nafarbili svoje šaty a nesmeli nosiť biele. Ale mnoho z nich išlo do iných krajín šíriť Dharmu. Takže povedal: „Ak ste v iných krajinách, noste to, čo nosia oni.“

Pretože sa vrátili a povedali mu: „Nosíme tieto žlté šaty a oholili sme si hlavy. Oni len utekajú preč.“ Takže Šákjamuni Budha povedal: „V poriadku, len nasledujte tradície a zvyky tej krajiny.“ Pretože oni praktikovali veľmi dlho, nezáležalo im na tom, či nosia žlté alebo nie. Mali dostatok sily, takže sa nemuseli obávať zlých duchov. Budha teda povedal, že na tom nezáleží. Ak mohli ísť von a kázať, znamenalo to, že sú v poriadku. Akékoľvek šaty by nosili, bolo by to v poriadku. Majú slobodnú voľbu.